'सः' यजमानः, जातेन सहोदरेण युक्तः, 'वाजं भरते', तथा 'सः' यजमानः, 'पुत्रैः', सह वाजं भरते। तथा स यजमानः 'नृभिः' अन्यैर्मनुष्यैः सह, 'धना भरते' मणिमुक्तादीनि धनानि सम्पादयति॥

अथ पौष्णꣳ श्याममालभेतान्नकाम इत्यस्य पशोः सूक्ते तिसृणामृचां प्रतीकानि दर्शयति। "यास्ते पूषन्नावो अन्तः। शुक्रं ते अन्यत्पूषेमा आशाः" इति। यास्ते पूषन् नावो अन्तः समुद्र इत्येषा वपायाः पुरोऽनुवाक्या। सा च यज्ञो राय इत्यनुवाके व्याख्याता। शुक्रन्ते अन्यद्यजतन्ते अन्यदिति वपाया याज्या। सा चाग्नेयं यज्ञमित्यत्र व्याख्याता। पूषेमा आशा इति पुरोडाशस्य पुरोनुवाक्या। सा च तुष्टो दमूना इत्यनुवाके व्याख्याता॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह। "प्रपथे पथामजनिष्ट पूषा [३] प्रपथे दिवः प्रपथे पृथिव्याः। उभे अभि प्रियतमेसधस्थे। आ च परा च चरति प्रजानन्" इति। 'पूषा' पोषकोऽयमादित्यः, 'पथाम्,' अन्तरिक्षवर्त्तिनां मार्गाणां मध्ये, 'प्रपथे' प्रकृष्टमार्गे, 'अजनिष्ट' अवस्थितः। तथा 'दिवः' द्युलोकस्य सम्बन्धिनि, 'प्रपथे' प्रकृष्टमार्गे, 'अजनिष्ट'। तथा 'पृथिव्याः', सम्बन्धिनि 'प्रपथे,' 'अजनिष्ट'। 'प्रियतमे' अतिशयेन प्रीतिमत्यौ, 'सधस्थे' परस्परं सहैवावस्थिते, 'उभे' द्यावापृथिव्यौ, 'अभिलक्ष्यायं पूषा' 'प्रजानन्' यजमानेन कृतं कर्म्म तत् फलं च प्रकर्षेण विद्वान्, 'आचरति च' 'पराचरति च' आगच्छति